

تعریف مالیات بر ارزش افزوده

ماده ۱- عرضه کالا و ارائه خدمات در ایران و همچنین واردات و صادرات آنها مشمول مقررات این قانون است.

ماده ۳- ارزش افزوده در این قانون، تفاوت بین ارزش کالا و خدمات عرضه شده با ارزش کالاها و خدمات خریداری یا تحصیل شده در یک دوره معین است.

ماده ۴- عرضه کالا در این قانون، انتقال کالا از طریق هر نوع معامله است.

ماده ۵- ارائه خدمات در این قانون، انجام خدمات برای غیر، در قبال ما به ازاء است.

ماده ۸- اشخاصی که به عرضه کالا، ارائه خدمت و واردات و صادرات آنها مبادرت می‌کنند، به‌عنوان مؤدی شناخته می‌شوند و مشمول مقررات این قانون خواهند بود.

تعریف بیمه

ماده ۱- قانون بیمه مصوب ۱۳۱۶/۲/۷

بیمه عقدی است که به موجب آن یک طرف تعهد می‌کند، در ازاء پرداخت وجه یا جوهی از طرف دیگر، در صورت وقوع یا بروز حادثه، خسارت وارده بر او را جبران نماید یا وجه معینی به او بپردازد.

متعهد را بیمه‌گر، طرف تعهد را بیمه‌گذار، و جهی که بیمه‌گذار به بیمه‌گر می‌پردازد، حق بیمه و آنچه را که بیمه می‌شود، موضوع بیمه می‌نامند.

خلاصه بخشنامه سازمان مالیاتی

در اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده و به استناد مقررات قانون موصوف، ارائه خدمات در ایران در قبال ما به ازاء، به استثنای موارد معاف مصرح در ماده ۱۲ قانون یاد شده، مشمول پرداخت مالیات و عوارض است و به استناد ماده قانونی مذکور هیچ‌گونه معافیتی برای خدمات بیمه‌ای تصریح نشده است، بنابراین ارائه تمامی خدمات بیمه‌ای مشمول پرداخت مالیات و عوارض است، لذا به منظور تسهیل در

تفسیر مالیاتی

محمدعلی بیگ پور

تفسیر یک بخشنامه مالیاتی

پیش از هرگونه تفسیر و بررسی بخشنامه شماره ۸۶۸۸۲ مورخ ۸۷/۸/۲۸ سازمان امور مالیاتی در خصوص دامنه شمول قانون مالیات بر ارزش افزوده به فروش بیمه‌نامه و وصول ۳٪ مالیات و عوارض از بیمه‌گذاران توسط مؤسسه‌های بیمه‌گر، تعریف مالیات بر ارزش افزوده در قانون مربوط، تعریف قانونی بیمه و خلاصه‌ای از مفاد بخشنامه صادره جهت اظهار نظر و داوری، به سمع و نظر خوانندگان عزیز مجله حسابرس می‌رسد.

اجرای قانون، موارد زیر متذکر می‌شود:

با تعریف قانون مالیات بر ارزش افزوده مبنی بر عرضه کالا و ارائه خدمات، همخوانی داشته و انطباق پذیر باشد.

۱- انواع خدمات بیمه و فروش بیمه‌نامه مشمول مالیات و عوارض ارزش افزوده خواهد بود؛

با بررسی و کنکاش در مورد تعریف بیمه در ماده ۱ و تعریف

۲- تاریخ تعلق مالیات و عوارض بیمه‌ها، تاریخ صدور بیمه‌نامه است؛ و

مالیات بر ارزش افزوده در مواد ۱، ۳، ۴، ۵ و ۸ قانون، بدون هیچ ابهام و پیچیدگی می‌توان به این نتیجه رسید که نخست

۳- بیمه‌نامه صادره در حکم صورت حساب موضوع ماده ۱۹ قانون موصوف تلقی می‌شود.

«بیمه» تعهد پرداخت خسارت است نه عرضه کالا و ارائه خدمات، دوم در تعدادی موارد نه تنها ایجاد ارزش افزوده

با توجه به تعریف مالیات بر ارزش افزوده، آیا تعریف بیمه و مفاد بخشنامه به شرح فوق در اصل دلائل منطقی و حقوقی

نمی‌کند بلکه بیمه‌گر ممکن است نسبت به حق بیمه دریافتی مبلغ بیشتری بابت جبران خسارت به بیمه‌گذار بپردازد.

برای فروش حقوق (از جمله حق اختراع، اکتشاف، علائم تجاری، امتیاز و مالی)، انتقال حق واگذاری محل (سرقفلی)،

به نظر می‌رسد انطباق مفاد بخشنامه صادره با مفهوم و تعریف بیمه، فاقد وجاهت قانونی است، زیرا به موجب

حق انتفاع املاک (اجاره محل) و حق بیمه (تعهد خسارت در صورت بروز حادثه) از طرف بیمه‌گر، با مصادیق و مفهوم

اصل مسلم حقوقی به هنگام تعارض بین حقوق خصوصی و حقوق دولتی یا حاکمیتی، اتخاذ ملاک در تفسیر قانون،

عرضه کالا و ارائه خدمات موضوع قانون مالیات بر ارزش افزوده مطابقت دارد یا خیر؟

تنها در مواقعی امکان پذیر است که تفسیر در جهت تأمین منافع حقوق خصوصی «مؤدیان مالیاتی» باشد. بر این اساس

به‌طور خلاصه فعالیت‌های بیمه شامل دو بخش زیر است:

در مواردی که قانون مالیات بر ارزش افزوده صراحتی به

الف- ارائه خدمات بازاریابی و جلب مشتری برای

مفهوم بیمه (تعهد پرداخت خسارت) با انطباق آن با مفهوم

مؤسسات بیمه‌گر از طرف نمایندگی‌های بیمه که از مصادیق خدمات موضوع ماده ۵ قانون و مشمول مالیات و عوارض

عرضه کالا و ارائه خدمات ندارد، اتخاذ ملاک از منابع قانون، غیرمرتبط و تفسیر قانون در جهت تحمیل مالیات، بر خلاف

ارزش افزوده است؛ و

اصل پنجاه و یک قانون اساسی و اصول مسلم و پذیرفته شده

ب- فروش بیمه‌نامه و دریافت حق بیمه در قبال تعهد

حقوقی و خلاف عدالت است.

پرداخت خسارت در صورت وقوع حادثه که به نظر نمی‌رسد

